

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 31. Mandata contra Schismaticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](#)

vilem valde Ideam de hoc Sacramento **Sæculum V.**
 illos sibi fingere, qui putarent, nulli alii **A.C. 434.**
 Bono esse, quam ut animam a macula,
 per peccatum Adami contracta, purget;
 dicit præterea, excellentes Baptismi vir-
 tutes esse, quod gratias plurimas super-
 naturales per regenerationem, Sanctifi-
 cationem, & Adoptionem conferat, ho-
 minem idem cum IESU Christi corpore
 effici, & participatione Sacrorum My-
 steriorum Carni ejus uniri. (*) Nempe
 illa ætate Baptismus nunquam nisi cum
 S. Evcharistia etiam infantibus confereba-
 tur, atque tam unum, quam alterum ad *Lib. II. ep.*
 Salutem necessarium credebatur, quod in **52.**
 alia epistola affirmat!

§. XXXI.

Mandata contra Schismaticos.

Cum primo Cæsar is mandato haud mul- **Coll. Lup.**
 tum fuisse effectum, alterum contra **c. 142.**
 Schismaticos Orientales editum, & qui-
 dem nominatim contra Helladium Tar-
 sensem, Maximinum Anazarbensem, Ale-
 xandrum Hieropolitanum, & Theodore-
 tum, quo Joanni Antiocheno communi-
 care jubebantur, si detrectarent, a suis
 Ecclesiis pellerentur. Mandatum istud

T 4 Comes

(*) Ex his verbis realis Præsentia Christi in
 Evcharistia probatur. Quis enim de præsentia
 Symbolica ita loqueretur?

Sæculum V. Comes Titus, Vicarius in Oriente, dixit ad Dionysium militum Magistrum qui rem singulis quatuor Episcopis incavat. Ad Helladium etiam illi, qd.

c. 143

c. 144.

Constantinopoli negotia ejus curabantur, perscripserant, magnam ibi Proclo esse Auctoritatem, eumque ad Joannem Antiochenum epistolam suam Synodicanum missurum, additis litteris Imperatoris quibus imperabatur, ut, qui eam redire nollent, suis Ecclesiis ejicerentur. Helladius acceptum nuntium Meletio Mopsuesteno communicavit, consilium requirens, quid factu opus esset; Meletius respondit, non posse se nec Proclum, nec Joannem Antiochenum, tanquam Epicopos agnoscerre, & si totus Mundus Sæculi præsentis corruptionem sequeretur, statutum sibi, puram servare conscientiam. In alio loco dicit: ex quo Joannes Cyrillo se junxit, unica vice litteras ex manibus cuiusdam Magistri acceperit, sed extemplo eas afferenti in faciem projecit, qui nequidem responsum pertere ausus est. Meletius iste fuit ex illis, qui in Schismate usque in finem perseverarunt.

c. 145.

comes Titus ad Theodoreum Epistolam dedit, simulque ad Monachos, & speciatim ad illos qui cœteris illustiores erant, scilicet S. Jacobum Nisibiensem juniorum, S. Simeonem Stiliten, & S. Barada.

tum.

tum. In Epistola ad Theodorenum dice. *Sæculum V.*
 bat; nisi initæ paci accederet, ejicien- *A. C. 434.*
 dum esse, & alium in ejus locum ordi-
 nandum. Has quidem minas Theodore-
 retus solo risu exceptit; eum vero San-
 ctorum Monachorum instantissimus hor-
 tatus, & objurgatio vehementer com-
 moverunt. Initio indignatio animum
 subiit, & prope fuit, ut, ira superante, ur-
 be, & Provincia relicta, in solitudinem *Theodore-*
migraret, denuo vitam asceticam ductu-
rus. Flecti tamen se passus est, cum
Sancti Monachi promitterent, se euntē
comitaturos, ut simul omnes cum Joa-
nne Antiocheno deliberarent in loco, Gin-
darus dicto, media inter Cyrum, & An-
tiochiam viâ sito; nam Theodoremus us-
que Antiochiam ire nolebat, ne cum Jo-
Anne aperte communicare videretur.
Hæc omnia præscripsit ad Alexandrum
Hieropolitanum, qui ei respondit: Au-
dio, Hæresin illorum, qui Deum passibi-
lem faciunt, regnare Constantinopoli, ubi
aperte prædicatur. (Doctrina Catholi-
ca ipsi Hæresis est) Evidem Sanctorum
Monachorum contra nos zelo non nihil
moveor, verum tamen etiam si omnes a Mun-
di exordio mortuos ad vitam revocarent,
tamen eos rogo, ut aequiescant, Et pro
nobis orent; si damnant nos, ignoscat il-
lis Deus; majoris Auctoritatis non sunt,
quam Apostoli, aut Angeli de cælo, quos

T 5

JESUS

Sæculum V. *Jesus Christus ex ore S. Pauli anathematisat, si quid præter ejus Evangelium prædicent.*
A. C. 434.

Gal. 1. 8.

Si quemquam ad eos mittas, nomine certos esse jube, si mibi Joannatum Regnum Cælorum in præmium daret, me cum ipso non communicatur, donec illud fuerit correctum, quod huic nivali fidei Diluvio causam dedit. Laudetur Deus! pro Adversariis Conclia, Episcopi, Regna, Judices stant; vero Deum, & fidei ejus puritatem bemoemus. ()*

c. 148.

Rursus Theodoreetus ad eum scripto: *Quæso, ne tantum de fide sollicitus sis, sed & de pace Ecclesiarum, quæ revernimiis motibus concutiuntur. Jam vulgi fabula simus. Et alibi: Quantum mibi licet futura conjicere, obstinationem nostram nullum bonum sequetur, turbabuntur Ecclesiæ, greges nostros lupi invident. Timendum, ne Deus rigorem nostrum nimium puniat, quodque privatam magis, quam populorum utilitatem queramus. Confer lucrum, & damnum, & minus malum elige!* Reposuit Alexander: *Inutile est, eadem multoties repetere. Epistolas meas ante scriptas relege, & noli mibi ultra molestus esse. Vice Deus! si lucrum aspicio, amorem, & de-*

c. 151.

c. 152.

(*) Similia dicunt Protestantes, & cum Alexander falluntur.

fiderium Deo fruendi honori, & Gloriæ Sæculum V.
hujus Sæculi præpono, si jacturam æsti- A.C. 434.
mo, malo hic Exilium, mortem, & op-
probria hominum perpeti, quam ibi sup-
plicium æternum! ne mireris, si in Epi-
stolis nostris diversissima affirmemus; tibi
Cyrillus Catholicus est, mibi Hæreticus.
Dum nostra ætate Beati Episcopi Mele- Sup. XVI.
tius, Eusebius, Barses, aliquique ejicieban- §. 26. 33.
tur, Deo Ecclesiæ eorum curæ fuerunt, XVII.16.
nec ab expulsis Episcopis deinde ovium
ratio reddenda fuit. Fac, quod tuæ ma-
gis proficuum credideris. In Epistola ad
Meletium Mopsuestenum idem Alexan- c. 156.
der dicit: Tempore Diluvii suffecit Deo
virum unum, & in fornace Babylonica
baud plures, quam tres sibi eligere.

§. XXXII.

Theodoreti, & Cilicum ad Ecclesiam reditus.

Theodoreetus Joanni Antiocheno collo- c. 160. 162.
cutus, consensit, ut nulla de Nesto- 161.
rii Depositione fieret mentio, sed tantum
de fide, de qua cum inter ambos conve-
niret, ad Joannis Communionem rediit.
Maximinus Anazarbensis, aliquique secun-
dæ Ciliciæ Episcopi, conditionibus his
acceptis, totius Provinciæ nomine ad
Joannem Antiochenum litteras dede-
runt, quibus ejus Communionem pete-
bant;